

GINO d'ARTALI
Straatdichter van Antwerpen

"Schaterlach.

Zoals bijna elke dag
zat ik op mijn favoriete plein.
Waarom?
Omdat ik graag naar mensen kijk
en ook met ze praat
of zelfs een kinderliedje zing
voor een baby/kind
in bijzijn, natuurlijk,
van de moeder.

De glimlach van een kind is goud waard.

En ook reflecteer en lees ik.

Maar ja,
misschien ken je het wel:
WC/grote boodschap!

Dus ik naar het dichtstbijzijnde café
maar ...
voor ik zelfs naar de WC kon
zei een forse man die aan een tafel zat met een volle boodschappentas:
"nee", schreeuwde hij mij toe:
"JIJ BLIJFT VAN VAN MIJN SPULLEN AF!!"

"Amai, zei ik: "ik wil alleen naar de WC."

Ja, schreeuwde hij: "MAAR ALS JE MIJN SPULLEN STEELT
KOM JE HIER NIET MEER BUITEN!!"

"Oké, mag ik nu naar de WC?"

"Allez, vooruit, maar ik hou je in de gaten."

Goed, na een minuutje of twee
kwam ik uit de WC en terug in het café.

En gewoon uit nieuwsgierigheid
vroeg ik hem:
"Denk je echt dat ik van jou zou stelen?"

En hij antwoordde:
"JA WANT JIJ ZIET ER GEVAARLIJK UIT!!"

Ik barstte uit in een schaterlach
en zei:
"Jongen, kom je toch gewoon met mij mee naar de WC ☺"